

23-06-2021

Obrazac 16.

Stečajnom upravitelju FRANO BAZINA
adresa ULICA KRAJCA DRŽISLAVA 14, ZAGREB
Poslovni broj spisa St-206/2020

I. PRIJAVA TRAŽBINE U STEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv
MIHAELA ŽANKO

OIB
67940441533

Adresa / sjedište
SINJ, OBROVAC SINJSKI 109A

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv
HAZARDER d.o.o.

OIB
61318305522

Adresa / sjedište
SINJ, OBROVAC SINJSKI 109A

PODACI O TRAŽBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

PRESUDA OPĆINSKI SUD U SPLITU Pr-915/18 od
28.5.20.g.

Iznos tražbine 139.967,24, SUVIŠE KAMATE (kn)
27.500,00 KN, SUVIŠE KAMATE

Dokaz o postojanju svake pojedine tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

PRESLIK GORE NAVEDENE PRESUDE

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA / NE za iznos KAD GORE NAVEDENI (kn)

Naziv ovršne isprave

OPĆINSKI SUD U SPLITU Pr-915/18 od 28.5.20.g.

II. OBAVIJEST O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo (predmet razlučnog prava)

Iznos tražbine osigurane razlučnim pravom _____ (kn)

Ako razlučni vjerovnik koji je i osobni vjerovnik dužnika prijavljuje i tražbinu kao stečajni vjerovnika dužan je naznačiti dio imovine stečajnoga dužnika na koji se odnosi njegovo razlučno pravo i iznos do kojega njegova tražbina predvidivo neće biti namirena tim razlučnim pravom.

III. OBAVIJEST O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Predmet izlučnog prava

Naznaka postojanja prava iz članka 148. Stečajnog zakona

Mjesto i datum

17.6.21., SPLIT

Potpis vjerovnika

LJUBIČIĆ-VRDOLJAK & PARTNERI
ODVIJETNIČKO DRUŠTVO d.o.o.
Split, Sukojišanska 4
Tel/fax: 021/487-152; 487-154; 487-153

LJUBIČIĆ-VRDOLJAK & PARTNERI
ODVJETIČKO DRUŠTVO d.o.o.
21000 Split, Sukojišanska 4
tel/fax: 021/487-152, 487-154

PUNOMOĆ

Ovlašćujem (o) Vinka Ljubičića, Željka Vrdoljak, Anu Mariju Ljubičić Kuzmanić, Joška Mikulić, Marka Ljubičić, odvjetnike u Odvjetničkom društvu Ljubičić – Vrdoljak & Partneri d.o.o., Split, Sukojišanska br. 4,

da me (nas) zastupaju u građanskom, parničnom, izvanparničnom, ovršnom, zemljišno-knjižnom postupku, postupku pred trgovačkim sudovima, u postupku pred organima državne uprave, koji se vodi kod

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

radi:

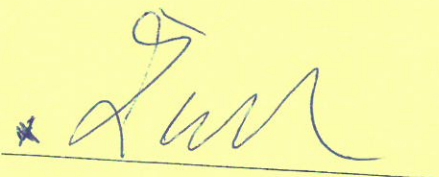
PRIJAVE TRAZIBINE U STEČAJNOM POSTUPKU

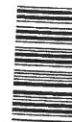
pod poslovnim brojem st-206/20

Ovlašćujem (o) ga da me (nas) zastupa u svim mojim (našim) pravnim poslovima u sudu i izvan suda i kod svih drugih državnih organa te da radi zaštite mojih (naših) na zakonu osnovanih prava i interesa poduzima sve pravne radnje i upotrijebi sva u zakonu predviđena sredstva, a naročito da podnosi tužbe i ostale podneske, da sklapa poravnanja, da daje nasljedne izjave te da prima novac i novčane vrijednosti i da o tome izdaje potvrde.

Pristajem (o) da ga zamjenjuje

U Splitu 17.6.21.

Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu
Ex vojarna Sv. Križ, Dračevac
21000 Split

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

Općinski sud u Splitu po sucu ovog suda Jeleni Kvarantan Karuza, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Mihaele Žanko, OIB:67940441533, iz Obrovca Sinjskog 109 A., Sinj, zastupane po punomoćniku Hrvoju Alajbegu, odvjetniku u Splitu, protiv tuženika Hazarder d.o.o., OIB:61318305522, Obrovac Sinjski 109 A., Obrovac Sinjski, zastupanog po punomoćnici Mariji Vuletić, odvjetnici u Splitu, radi isplate, nakon održane i zaključene glavne javne rasprave dana 22. siječnja 2020. godine u prisutnosti punomoćnika tužiteljice i punomoćnice tuženika, dana 28. svibnja 2020. godine

presudio je

I. Dužan je tuženik HAZARDER d.o.o. Obrovac Sinjski, Obrovac Sinjski 109 A., OIB:61318305522., u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužiteljici iznos od 139.967,24 kuna sa zakonskom zateznom kamatom koja na svaki pojedinačni mjesečni iznos teče od dospijea, pa do namirenja konačnom isplatom, kako slijedi:

- iznos od 9.823,93 kuna zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od dospijea 15.03.2013. godine, pa do isplate,
- iznos od 9.823,93 kuna zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od dospijea 15.05.2013. godine, pa do isplate,
- iznos od 9.823,93 kuna zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od dospijea 15.06.2013. godine, pa do isplate,
- iznos od 7.393,75 kuna zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od dospijea 15.07.2013. godine, pa do isplate,
- iznos od 9.823,93 kuna zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od dospijea 15.10.2013. godine, pa do isplate,
- iznos od 9.823,93 kuna zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od dospijea 15.11.2013. godine, pa do isplate,
- iznos od 9.823,93 kuna zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od dospijea 15.12.2013. godine, pa do isplate,
- iznos od 9.823,93 kuna zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od dospijea 15.01.2014. godine, pa do isplate,
- iznos od 2.939,57 kuna zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od dospijea 15.03.2014. godine, pa do isplate,

-iznos od 6.723,93 kuna zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od dospijeca 15.04.2014. godine, pa do isplate,
 -iznos od 6.723,93 kuna zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od dospijeca 15.05.2014. godine, pa do isplate,
 -iznos od 6.723,93 kuna zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od dospijeca 15.06.2014. godine, pa do isplate,
 -iznos od 6.723,93 kuna zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od dospijeca 15.07.2014. godine, pa do isplate,
 -iznos od 6.723,93 kuna zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od dospijeca 15.08.2014. godine, pa do isplate,
 -iznos od 6.723,93 kuna zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od dospijeca 15.09.2014. godine, pa do isplate,
 -iznos od 6.723,93 kuna zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od dospijeca 15.10.2014. godine, pa do isplate,
 -iznos od 6.723,93 kuna zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od dospijeca 15.11.2014. godine, pa do isplate,
 -iznos od 4.775,53 kuna zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od dospijeca 15.12.2014. godine, pa do isplate,
 -iznos od 2.299,44 kuna, zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od dospijeca 15.01.2015. godine do 31. srpnja 2015. godine, a obračunava se uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. godine do isplate obračunava se uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, osim za isplatu zatezne kamate na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u bruto iznosu od 139.967,24 kn.

- II. Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana naknadi tužiteljici parnični trošak u visini od 27.500,00 kuna, uvećan za zakonske zatezne kamate koje na taj iznos teku od presuđenja pa do isplate, a obračunavaju se po stopi uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

Obrazloženje

Presudom i rješenjem ovog suda Pr-544/2015 od 14. prosinca 2017. g. prihvaćen je tužbeni zahtjev te je naloženo tuženiku isplatiti tužiteljici u roku od 8 dana iznos od 139.967,24 kuna sa zakonskom zateznom kamatom, te je odbijen prijedlog tuženika za povrat u prijašnje stanje kao neosnovan. Nadalje je odlučeno da je tuženik dužan isplatiti tužiteljici i parnični trošak u iznosu od 27.500,00 kn.

Rješenjem Županijskog suda u Splitu GžR-146/2018-5 od 25. listopada 2018.g. ukinuta je navedena presuda ovog suda, te je predmet vraćen ovom sudu na ponovno postupanje.

U svojoj uputi viši sud je naveo kako je sud prvog stupnja bio dužan analizirati sve provedene dokaze, pa tako i iskaze saslušanih svjedoka, a pogotovo činjenicu da iz iskaza svjedoka i to vlasnika firme Davora Žanka proizlazi da tužiteljica nije radila na poslovima za koje je zaključila ugovor o radu. Naime, sud prvog stupnja da je propustio izvesti ocjenu svih

izvedenih dokaza na način predviđen člankom 8. ZPP-a , a pogotovo da je propustio cijeliti prigovor tuženika istaknut na nalaz i mišljenje vještaka financijske struke Matije Trogrlić.

U svojoj tužbi od dana 30. ožujka 2015.g. tužiteljica navodi da je sa tuženikom sklopila Ugovor o radu dana 1.listopada 2001. g., da su dana 1.svibnja 2005. g. sklopili i Aneks tog Ugovora, temeljem kojeg je utvrđena njena bruto plaća u visini od 9.283,90 kuna, te da joj je radni odnos kod tuženika prestao dana 17.prosinca 2014. g. pisanim otkazom Ugovora o radu.

U odgovoru na tužbu tuženik se usprotivio tužbenom zahtjevu u cijelosti i naveo da zakonski zastupnik tuženika nije potpisao aneks ugovora na koji se poziva tužiteljica, već da je isti kao zaposlenica tuženika sastavila i potpisala upravo tužiteljica.

Tužiteljica je svojim podneskom od dana 03. listopada 2016. uredila svoj tužbeni zahtjev, a sve sukladno knjigovodstveno financijskom vještvu vještakinje za knjigovodstvo i financije Matije Trogrlić.

U nastavku postupka u dokaznom postupku ovaj sud je pregledao Ugovor o radu i Aneks Ugovora o radu od 1.05.2005., obavijest o izvanrednom otkazu ugovora o radu, izvadak o stanju i prometu po računu, potvrde Privredne banke Zagreb, izvješće Porezne uprave Ispostava Sinj od 10.11.2015. godine, spis ovog suda broj Pr-639/15, platne liste tužiteljice, saslušani svjedoci Labrović Irena i Žanko Davor, te tužiteljica i z.z. tuženika Labrović Dragan u svojstvu stranaka, dopunsko saslušanje svjedokinje Irene Labrović i Dragana Labrovića, te knjigovodstveno-financijsko vještačenje po vještakinji Matiji Trogrlić i grafološko vještačenje po vještaku Marijanu Krajni.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Pregledom Aneksa (dodatka) ugovora o radu utvrđeno je da je isti sklopljen između tužiteljice i tuženika, te da se u istom navodi da stranke sporazumno utvrđuju da se članak 11. Predmetnog Ugovora o radu kojim je usmenim dogovorom određena plaća radnika u iznosu prosječne minimalne plaće isplaćene u Republici Hrvatskoj mijenja i sada glasi da će radnik za poslove navedene u članku 2. ovog Ugovora primati mjesečnu bruto plaću u svoti od 9.823,90 kuna.

Temeljem čl. 90. st. 1. Zakona o radu (NN 93/14 i 127/17- u daljnjem tekstu ZR-a) poslodavac je dužan radniku obračunati i isplatiti plaću u iznosu utvrđenom propisu, kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu, odnosno ugovorom o radu.

Na ročištu dana 25. studenog 2015. g., u svom iskazu svjedokinja Irena Labrović navodi da je bila zaposlena kod tuženika u razdoblju od 2003.godine pa do drugog mjeseca 2014.godine na mjestu administratora. Navodi kako poznaje tužiteljicu jer da je ista bila zaposlena također kod tuženika na istom mjestu kao administrator. Ista da je na tom mjestu radila prije nego što je ona počela raditi. Negdje 2012.godine da su počeli problemi u firmi u vidu blokade računa i neisplate plaća. Naime, tijekom 2013.godine da nisu bile isplaćivane plaće zaposlenicima tako da ni ona nije dobivala u tom razdoblju plaću jednako kao i tužiteljica i ostali zaposlenici kojih da je bilo otprilike 10 do 11 više da nije sigurna. Tužiteljici da je bilo nešto isplaćivano 2013.godine ali da ne može reći u kojem iznosu. Svi zaposlenici da su imali ugovore o radu tako i tužiteljica, a što se tiče aneksa ugovora o radu isti da je ona osobno sastavila i da je potpisan od strane tužiteljice i direktora Dragana Labrovića time da ona nije sigurna da li je taj ugovor potpisan od strane navedenih osoba u njenom prisustvu. Prije aneksa ugovora da je tužiteljici isplaćivana plaća u visini otprilike 4.000,00 kuna, a misli i više a nakon aneksa u visini od 6.800, 00 do 6.900,00, a aneks da je rađen iz razloga što je tužiteljica podizala kredit za kupnju stana u Zaprešiću pa da joj je trebao veći prosjek kako bi mogla taj kredit dobiti. Plaća iz tog aneksa ugovora o radu da je isplaćivana tužiteljici sve dok nije došlo do blokade firme.

U svom iskazu na ročištu dana 27. siječnja 2016. svjedok Davor Žanko navodi da je jedan od suvlasnika firme Hazarder i da je firma isplaćivala plaću svojim zaposlenicima, a da

se radilo o plaćama prosječno 4.000,00 do 5.000,00 kuna. Tužiteljica, koja da je inače njegova bivša supruga, da nije ni radila u firmi, da je dolazila rijetko, ali da je istina da je zaposlenica firme i da je primala plaću kao i ostali radnici. Naime, da ga nitko nije tužio u vezi plaće u ovih 15 godina. On da nema saznanja o aneksu ugovora o radu, ali da može reći da se plaća ne može podizati aneksom ugovora već odlukom nadzornog odbora firme, a što da je u konkretnom slučaju izostalo. Više saznanja o samom aneksu da može imati direktor firme gospodin Labrović. Naime, da je čuo da se radi o iznosu nekih 9.000,00 kuna i da on ne vidi razloga da bi tužiteljica imala toliku plaću obzirom da ostali zaposlenici nemaju ni blizu tolike plaće. Isto tako da je čuo da je bilo govora da je ista podignuta zbog kupnje stana u Zagrebu, ali da je on zapravo taj kredit otplaćivao. On da smatra da tužiteljica duguje firmi, a ne obrnuto jer da su kako tužiteljica tako i Irena Labrović samovoljno same sebi podigle plaću mimo propisa i zakona. On da nema saznanja o sklopljenom ugovora o radu između tužiteljice i tuženika o tome da ima više saznanja direktor firme.

Na ročištu dana 27. siječnja 2016. tužiteljica u svom iskazu navodi da može reći da je firma Hazarder bračna stečevina nje i bivšeg supruga Davora Žanka i od samog osnivanja firme da je zaposlenica iste dakle unatrag 15 godina. Naime, da misli da je firma osnovana 2001. godine. Kako se firma razvijala tako da se povećao broj zaposlenika i kroz to cijelo vrijeme da je obavljala razne poslove u firmi odnosno što je bilo potrebno. Problemi da su počeli kada je najavila razvod braka, a to da je bilo negdje 2013. godine, a brak da je razveden 2014. godine. Nakon toga njoj da je plaća smanjena na minimalni iznos i da joj je plaća isplaćivana sve dok nije dobila izvanredni otkaz ugovora o radu, a misli da je to bilo 2014. godine odnosno da je to bilo šest mjeseci nakon razvoda braka. Što se tiče aneksa ugovora o radu isti da je napravljen iz razloga što da je trebala podići kredit i da joj je trebalo povećati primanja obzirom da bonitet firme nije bio dobar i banka da je tražila dodatno osiguranje i jamca, a mogućnost da je bila povećanje plaće. Ona tako da je od sklapanja aneksa ugovora o radu dobivala na ruke iznos od 6.500,00 kuna i to tijekom 2005. do 2013. godine i oko toga da nije bilo nikakvih problema. Aneks da je potpisan od strane gosp. Labrovića direktora kao što da su potpisani svi nalozi za isplatu plaće. Ona da se ne sjeća da li su zajedno ona i gosp. Labrović potpisali aneks, naime ona da nije bila prisutna kada je on potpisivao isti. Gospodin Labrović da je vjerojatno znao za aneks jer da je sva dokumentacija trebala biti priložena banci prilikom dizanja kredita.

U svom iskazu na ročištu dana 27. siječnja 2016. zz tuženika navodi da je on direktor firme od njenog osnivanja, a to da je bilo 2001. godine. Što se tiče potraživanja tužiteljice da može reći od kada su počeli njeni bračni problemi, a to da je bilo negdje 2013. godine da ista više nije dolazila na posao. On sada da ne može precizno kazati od kada, ali u svakom slučaju 2013. i 2014. godine da nije dolazila na posao. On da je za to znao, ali da nije poduzimao ništa, da je nastojao primiriti situaciju, ali kada je tužiteljica podnijela prisilnu naplatu onda da je odlučio da dobije otkaz. Nakon što je dva puta pozvana da dođe na posao, a ona da se na to oglušila. Što se tiče aneksa ugovora da isti da nije vidio sve do podnošenja tužbe i da ga nije potpisao sigurno, a da može reći da je zaposlenica tuženika Irena Labrović u njegovo ime potpisivala i plaće i druge akte sa čim sam da je bio suglasan. Naime, da se njemu tužiteljica obratila, on da ne bi pravio probleme oko aneksa ugovora, ali naravno da zaposlenica nije isti mogla potpisati u njegovo ime odnosno da je siguran da je aneks ugovora potpisala Irena Labrović jer da je to njen potpis i takvih potpisa da može donijeti koliko god treba, jednako kao što da može donijeti i svoj potpis pa da će se vidjeti razlika. Tužiteljica da je u vrijeme dok je dolazila na posao obavljala poslove oko knjigovodstva sa Irenom Labrović, da je dolazila koliko bi htjela, nitko nikada nije ni gledao. Isto tako da je točno da je radila u objektu na Braču i da je kroz cijelu sezonu to odradila na način da bi vodila kompletan posao. Tužiteljici da je plaća plaćana prema ugovoru o radu na iznos od 4.100,00 kuna i on da smatra da tuženik ne duguje tužiteljici ništa. Naime, 2013. da je firma bila u određenim

poteškoćama i tada da su on i gosp. Davor Žanko donijeli odluku da se isplaćuje minimalac i da ta odluka postoji u firmi. Tužiteljica da je u utuženom razdoblju dakle dobivala iznos od 4.100,00 kuna sukladno odluci tuženika i tuženik tužiteljici da ne duguje ništa.

Vještakinja Matija Trogrlić u nalazu i mišljenju navodi da bi tužiteljici u utuženom razdoblju od 1. veljače 2013. godine do 17. prosinca 2014. godine, uz visinu plaće od 9.823,90 kuna pripadala plaća u iznosu od 211.428,06 kuna, da joj je isplaćen iznos od 71.460,82 kuna, te da razlika iznosi 139.967,24 kuna bruto, koliko je tužiteljici manje isplaćeno. Točno je da je tuženik na ročištu od 07. listopada 2016. prigovorio vještvu vještakinje Trogrlić ističući da je jedan dio vještva nerazumljiv te je predlagao da se vještakinja dodatno očituje na taj prigovor. Međutim, nakon što je presuda ovog suda Stalne službe u Sinju Pr-544/2015 od 14. prosinca 2017., ukinuta Rješenjem Županijskog suda u Splitu br. Gžr-146/2018 od 25. listopada 2018., postupak je započeo ponovno te je prethodni postupak zaključen na ročištu 16. listopada 2019. do kada tuženik nije ponovno predlagao dopunsko vještačenje po vještakinji Matiji Trogrlić iz kog razloga taj dokaz nije proveden. Stoga ovaj sud u cijelosti prihvaća vještvo vještakinje Trogrlić kao vjerodostojno i stručno, izrađeno po pravilima struke, a tuženik ga svojim paušalnim prigovorima nije osporio.

Vještak Marijan Krajna u svom nalazu i mišljenju navodi da su potpis-paraf koji se nalazi ispod teksta "za poslodavca, direktor Dragan Labrović" na aneksu ugovora o radu od 1.10.2001. godine, koji je sklopljen dana 1.05.2005. godine vjerojatno napisani rukom direktora Labrović Dragana. Vještak je dodatno naveo da bi za decidirano mišljenje trebalo pribaviti originalne primjerke spornog aneksa ugovora o radu ili bolju kopiju, te pribaviti potpise direktora Dragana Labrovića s dokumenata datumom bližih nastanku spornog aneksa ugovora o radu.

U dopuni nalaza i mišljenja, nakon što je vještaku dostavljena dodatna dokumentacija, isti je naveo da su potpis-paraf koji se nalazi ispod teksta "za poslodavca, direktor Dragan Labrović" na aneksu ugovora o radu od 1.10.2001. godine, koji je sklopljen dana 1.05.2005. godine vrlo vjerojatno, gotovo sigurno napisani rukom direktora tvrtke Hazarder Labrović Dragana.

Ovaj sud u cijelosti prihvaća nalaz i mišljenje vještaka Marijana Krajna i dopunu istog kao stručno i vjerodostojno i izrađeno po pravilima struke kojim je utvrđeno da je potpis-paraf koji se nalazi ispod teksta "za poslodavca, direktor Dragan Labrović" na aneksu ugovora o radu koji je sklopljen dana 1.05.2005. godine vrlo vjerojatno, gotovo sigurno napisan rukom direktora tvrtke "Hazarder" Labrović Dragana.

U svom dopunskom saslušanju na ročištu dana 22. siječnja 2020. svjedokinja Irena Labrović navodi da ostaje u cijelosti kod svog iskaza s tim da na pitanje da li je tužiteljica radila na poslovima sukladno Ugovoru o radu koji je potpisala s tuženikom ističe da je radila sve poslove, jer da su radile na istom radnom mjestu kao administratori i sjeća se da joj je i plaća povećana kada je podizala kredit za kupnju stana. O svemu da je precizno iskazivala, stoga se na isto poziva. Svjedokinja je navela da je po struci ekonomski tehničar i da je radila knjigovodstvene poslove, od izlaznih i ulaznih računa, odlaska na banku, kuhanja kave po potrebi, dakle svega što joj se nalagalo, a iste poslove da je radila tužiteljica. Svjedokinja navodi da je radila od 07- 15h, a po potrebi i duže. Svjedokinja je navela da ne zna za slučaj da tužiteljica nije dolazila na posao, a primala je plaću.

U svom dopunskom saslušanju na ročištu dana 22. siječnja 2020. svjedok Dragan Labrović navodi kako ostaje u cijelosti pri istom iskazu koji je dao na ročištu 26. siječnja 2016.g. s tim da ponovno ističe da je tada kao direktor firme bio upoznat s činjenicom da je tužiteljica imala Ugovor za radno mjesto administrator međutim ona da je bila tada supruga poslovnog partnera i da praktički nije ni dolazila na posao već bi povremeno svratila, kratko se zadržavala, a plaća se isplaćivala uredno. Zbog navedenog ona da nikad nije bila opominjana zbog čega ne dolazi na posao upravo iz razloga koje da je naveo. Što se tiče

aneksa ugovora i povećanja njene plaće on da taj aneks nije potpisao niti da ga je ikad vidio do pokretanja ovoga postupka i da misli da ga je u njegovo ime potpisala Irena Labrović, inače njegova nevjesta koja da je mogla potpisati stotinjak dokumenata i u koju da je imao povjerenja. Njemu da nije poznato da li je Aneks ugovora potpisan po nalogu bivšeg supruga tužiteljice Davora Žanka, samo da može reći da nije potpisan po njegovom nalogu. Isto tako navodi da su oni bili obiteljska firma i da je tužiteljica bila supruga njegovog poslovnog partnera i da se toleriralo i da bi joj se i dalje isplaćivala i uvećana plaća da je za to bilo sredstava bez da se njen rad provjerava, odnosno da se opominje u slučaju ne obavljanja ugovorenih poslova. Tužiteljici da je ugovor izvanredno otkazan nakon što je odlučila sudskim putem ustati tužbom i protiv tuženika zatražiti isplatu predmetnih potraživanja. Naime, prije utuženja da se već 2014.g. pokušala naplatiti putem Fine pa da je ustala tužbom. Inače da joj je radni odnos prestao na način da je bila pozvana na rad, a kako da se oglušila u dva navrata da joj je dat izvanredni otkaz Ugovora o radu.

Analizom i ocjenom cjelokupnog dokaznog postupka, svih dokaza zajedno i svakog dokaza zasebno sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91, 91/92, 112/93, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11 i 25/13 – u daljnjem tekstu ZPP), ovaj sud smatra da tužbeni zahtjev tužitelja osnovanim.

Iz provedenog dokaznog postupka te posebno cijeneći iskaze saslušanih svjedoka ovaj sud smatra da je tužiteljica u spornom vremenskom periodu uredno izvršavala poslove i radne zadatke koje je tuženik tražio od nje. Ukoliko je tuženik smatrao da ona ne izvršava poslove i radne zadatke u naloženom opsegu ili kvaliteti koja je manja od uobičajene ili da ne postupa po njegovim nalogima ili osobi koju je on ovlastio, tada je trebao donijeti odluku kojom će joj iz tih razloga smanjiti plaću ili poduzeti druge mjere sukladno Zakonu o radu. Stoga obzirom da iz dokaznog postupka ne proizlazi da je tužiteljica zbog neizvršavanja svojih radnih obveza, nedolaska na posao na bilo koji način bila upozorena ili sankcionirana odlukom tuženika, do trenutka kada joj je otkazan ugovor o radu, ovaj sud smatra da tuženik u ovom postupku nije dokazao da tužiteljica nije dolazila na posao i da nije obavljala poslove i radne zadatke sukladno ugovoru o radu odnosno aneksu istog za radno mjesto administrator u spornom vremenskom periodu. Obzirom na iskaz svjedoka Labrovića koji je bio direktor tuženika i koji je naveo kako je tužiteljica bila supruga njegovog poslovnog partnera da poslodavac nije ni na nijedan način niti kontrolirao njen rad, a samim time ni poduzimao bilo kakve mjere prema tužiteljici do otkaza ugovora o radu, stoga ovaj sud smatra da tuženik ničim nije dokazao da tužiteljica nije uredno izvršavala svoje radne obveze. Stoga ovaj sud ne poklanja vjeru svjedoku Labroviću i bivšem suprugu tužiteljice te suvlasniku tuženika Davoru Žanku jer njihove iskaze smatra pristranim i nevjerodostojnim u dijelu u kojem osporavaju rad tužiteljice, a koji nisu po njihovim navodima ni kontrolirali. Nadalje neosnovan je iskaz svjedoka Labrovića gdje navodi da nije znao za sporni aneks ugovora prije pokretanja ovog postupka kada je sukladno dopunskom nalazu i mišljenju grafološkog vještaka Krajna nakon što je vještaku dostavljena i dodatna dokumentacija isti utvrdio da su potpis-paraf koji se nalazi ispod teksta "za poslodavca, direktor Dragan Labrović" na aneksu ugovora o radu od 1.10.2001. godine, koji je sklopljen dana 1.05.2005. godine vrlo vjerojatno, gotovo sigurno napisani rukom direktora tvrtke Hazarder, Labrović Dragana.

U odnosu na visinu plaće koja je u odnosu na tužiteljicu naknadno povećana spornim aneksom ugovora takav način ugovaranja odnosno povećanja plaće je u skladu sa čl. 90 st. 1., ZR-a, a tuženik u ovom postupku nije dokazao da je u spornom vremenskom periodu donosio na nivou tuženika bilo kakve odluke o isplaćivanju minimalne plaće svim djelatnicima.

Valja istaći da poslodavac nema ovlast jednostranom odlukom smanjiti plaću pozivajući se na financijske teškoće jer se odredbe ugovora o radu mogu promijeniti samo suglasnom voljom stranaka. Nadalje, u slučaju da poslodavac dođe u financijske teškoće mora razraditi kriterije i utvrditi da su ispunjeni nastupom konkretnih prema kriterijima predviđenih

okolnosti na temelju kojih smije smanjiti radnicima plaću te nema ovlast smanjiti plaću radnika na temelju Pravilnika o radu i Pravilnika o plaćama. Neostvarivanje planiranog prometa dobiti društva poslovni je rizik društva koji društvo ne može osnovano prebaciti na teret radnika smanjivanjem njihove osnovne plaće pozivajući se na poteškoće u poslovanju i na ostvarene rezultate.

Stoga ovaj sud smatra da je u provedenom postupku utvrđeno je da je tužiteljica u utuženom razdoblju bila zaposlenica tuženika, te da su tužiteljica i tuženik zastupan po direktoru i z.z. Draganu Labroviću dana 1. svibnja 2005. godine zaključili aneks Ugovora o radu kojim se mijenja iznos plaće tužiteljice i navodi da će tužiteljica za poslove administratora primati mjesečnu bruto plaću u svoti od 9.823,90 kuna.

Slijedom navedenog, budući iz aneksa ugovora proizlazi osnovanost tužbenog zahtjeva tužiteljice, koji tužbeni zahtjev je usklađen sa nalazom i mišljenjem vještakinje Matije Trogrlić, koja vještakinja se očitovala o razlici plaće koja je tužiteljici isplaćena i koja bi joj pripadala osnovom bruto plaće od 9.823,90 kuna, u ukupnom iznosu od 139.967,24 kuna, to je tužbeni zahtjev prihvaćen u cijelosti.

Tužiteljici su priznate i zakonske zatezne kamate primjenom odredbe čl. 29. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br.: 35/05., 41/08., 125/11. i 78/15), koje teku od dospijeca svakog pojedinačnog mjesečnog iznosa, koja teče od 15-og dana u mjesecu za prethodni mjesec pa do isplate, po stopi koja se određuje uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za petpostotnih poena do 31. srpnja 2015.g. a od 01. kolovoza 2015.g. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

Valjalo je odbiti tužbeni zahtjev s naslova zatezne kamate na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržano u dosuđenom bruto iznosu od 139.967,24 kuna, sve prema odredbi članka 15. stavak 3. Zakona o porezu na dohodak („Narodne novine“, broj 177/04., 73/08., 80/10., 114/11., 22/12., 144/12., 120/13., 125/13., 148/13., 83/14., 143/14. i 136/15.) prema kojoj, ako poslodavac i isplatitelj primitka, odnosno plaće i mirovine iz članka 14. ovoga Zakona isplaćuje radniku i fizičkim osobama te umirovljenicima plaću ili mirovinu po sudskoj presudi, propisane zatezne kamate isplaćene po toj osnovi ne smatraju se primitkom od nesamostalnog rada i ne podliježu oporezivanju; i odredbi članka 17. stavak 3. Pravilnika o porezu na dohodak („Narodne novine“, broj 95/05., 96/06., 68/07., 146/08., 2/09., 9/09., 146/09., 123/10., 137/11., 61/12., 79/13., 160/13., 157/14. i 137/15.) prema kojoj primicima po osnovi nesamostalnog rada ne smatraju se iznosi zatezne kamate isplaćene po osnovi plaće ili mirovine koje poslodavac i isplatitelj primitka odnosno plaće i mirovine iz članka 14. Zakona isplaćuje radniku i fizičkim osobama te umirovljenicima po sudskoj presudi.

Kamate koje se isplaćuju po osnovi plaće ili mirovine isplaćene sa zakašnjenjem, bez sudske presude ili na temelju izvansudske nagodbe smatraju se primitkom od nesamostalnog rada prema članku 14. Zakona i članku 11. ovoga Pravilnika u ukupnom iznosu.

Iz navedenoga proizlazi da bruto plaća koja se isplaćuje po sudskoj presudi sve do trenutka isplate, u odnosu na porez na dohodak i prirez porezu na dohodak, nije u potpunosti dospjela na naplatu odnosno da u tom slučaju porez na dohodak i prirez porezu na dohodak dospijevaju na naplatu tek isplatom same plaće, a predmetni dodaci smatraju se dijelom plaće.

Odluka o trošku temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. i 155 Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14), popisu troška pun. tužiteljice (list spisa 196) i VPS.

Tužiteljici priznat trošak zastupanja po punomoćniku i to trošak sastava tužbe 250 bodova, za zastupanje na ročištima od 30. lipnja 2015.g., 30. rujna 2015.g., 25. studenoga 2015.g., 27. siječnja 2016.g., 7. listopada 2016.g. i 21. studenoga 2017.g.- za svako po 250 bodova, plus sastav jednog obrazloženog podneska od 3. listopada 2016., - 250 bodova, dakle ukupno 2.000 bodova, odnosno 20.000,00 kuna, plus 25 %PDV-a i trošak financijsko-knjigovodstvenog vještačenja u visini od 2.500,00 kuna, daje obistinjeni parnični trošak tužiteljici u iznosu od 27.500,00 kuna.

Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci.

U Splitu, 28. svibnja 2020.

Sudac:

Jelena Kvarantan Karuza

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 8 dana od dana dostave odluke. Žalba se podnosi nadležnom Županijskom sudu, putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke u postupku.

Dokument je elektroni ki potpisan:
JELENA KVARANTAN-KARUZA

Vrijeme potpisivanja:
28-05-2020
12:01:51

DN:
C=HR
O=OP INSKI SUD U SPLITU
2.5.4.97-#130D46523631393830363038393334
L=SPLIT
S=KVARANTAN-KARUZA
G=JELENA
CN=JELENA KVARANTAN-KARUZA

00008

Broj zapisa: 17896-4ecaa

Kontrolni broj: 063d3-3e537-ca8d5

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=JELENA KVARANTAN-KARUZA, L=SPLIT, O=OPĆINSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Općinski sud u Splitu potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

LJUBIČIĆ-VRDOLJAK & PARTNERI
ODVJETNIČKO DRUŠTVO d.o.o.
Split, Sukoljišanska 4
Tel/fax: 021/487-152; 487-154; 487-155

RF 83101462 0 HR

R

POŠTARINA PLAĆENA
U POŠTANSKOM JUREDI
21 000 SPLIT

B

FRANCO BAZINA

UL. KRASJA DRŽISCAVA 14

10000 ZAGREB

